

Rennen om te winnen

Pastor Ricky Kurth

“1 Kor. 9:24: Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen.

Wist je dat, als je een Christen bent, je in een race zit? Stel je voor dat je in een race zit en het niet weet! Toen deze schrijver 40 werd, realiseerde hij zich dat hij in een race tegen de klok zat, en de tijd raakte op! Het was tijd om serieus te worden over het leven! Als Christenen zitten we ook in een race, niet tegen elkaar, maar tegen de tijd, en de tijd raakt op! Zie Rom. 13:11-14. Het is tijd om serieus te worden over de dingen van de Heer!

“Rom. 13:11-14: En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben.12 De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts.13 Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid;14 Maar doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.

Terwijl de oude Olympische spelen in Olympia werden gehouden, werden de Isthmische spelen in Korinthe gehouden, en dus gebruikte Paulus een analogie, waarvan de details door de Korinthiërs begrepen werden, maar die aan ons uitgelegd moeten worden. Bijvoorbeeld, de "prijs" waar ze voor raceten was niet het Romeinse burgerschap; je moest een burger zijn om aan deze spelen mee te kunnen doen. Evenzo spreekt Paulus niet over racen voor het hemelse burgerschap, want je moet gered zijn om aan deze race mee te kunnen doen. Bovendien wordt er gezegd dat deelnemers aan de Isthmische spelen (*) vrij moesten zijn van alle juridische verwickelingen. Als iemand schuldig was aan een misdrijf, of zelfs aangeklaagd werd, kon hij niet deelnemen. Godzijdank heeft genade ons bevrijd van alle juridische verwickelingen! We zijn "vrij van de wet" en vrijgesproken van alle aanklachten door het bloed van Christus!

(*)—Van het internet: Isthmische Spelen, in het oude Griekenland, een festival van atletiek- en muziekwedstrijden ter ere van de zeegod Poseidon, gehouden in de lente van het tweede en vierde jaar van elke Olympiade in zijn heiligdom op de landengte van Korinthe. Volgens de legende zijn ze ontstaan door Sisyphus, de koning van Korinthe, of door Theseus.

Op Olympisch of Isthmisch niveau zou geen enkele hardloper er zelfs maar aan denken om één stap terug te doen tijdens een race, want zo'n stap zou je in een richting brengen die tegengesteld is aan je doel! En zo is het ook wanneer je zondigt, als je één stap terug doet van je doel, verlies je geestelijk terrein! Tevens zou geen enkele hardloper eraan denken om een stap zijwaarts te doen, want elke hardloper weet dat de kortste afstand tussen twee punten een rechte lijn is. Soms vragen Christenen zich af of het acceptabel is voor Gods volk om tv te kijken, te gokken of andere marginale activiteiten te ondernemen. Hoewel zulke dingen niet altijd verkeerd zijn, zijn het vaak stappen zijwaarts, en zullen ze je niet helpen om de race op het eeuwige niveau te winnen.

De schrijver van de brief aan de Hebreeëen leek dit ook te begrijpen. Hij daagt ons uit om “met volharding de race te lopen die voor ons ligt” Zie 12:1, en zijn advies is om “elke last af te leggen, en de zonde die ons zo gemakkelijk verstrikt”.

*“Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, **laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is;***

Het is duidelijk dat de lasten die hij in gedachten heeft, geen zonden zijn, want hij noemt ze apart. Ongetwijfeld dacht hij aan deze marginale kwesties, dingen die geen stappen achteruit zijn, maar dingen die je naar beneden zullen drukken en het moeilijker voor je zullen maken om de race succesvol te lopen.

Deze schrijver werkte ooit als huisschilder in een appartementengebouw met twee trottoirs die naar de deur leidden. Omdat heen en weer lopen naar de vrachtwagen voor apparatuur tijd kost — en tijd is geld — moest er worden getemporeerd om te bepalen welke route het kortst was! Maar in de race waaraan we als Christenen deelnemen, is tijd veel belangrijker dan geld. Daarom is het in ons belang om ons Christelijk leven te onderzoeken en alle extra gewicht van ons af te werpen, de bochten recht te trekken en alle stappen achteruit en zijwaarts te elimineren.

Toen Petrus in de storm over het water naar onze Heer liep, denk je dat hij hier en daar heen dwaalde om de beukende golven grote golven te bewonderen? Nauwelijks! De woeste zee zorgde er ongetwijfeld voor dat hij een rechte koers naar de Heer zette. Mogen de stormen die in jouw leven woeden jou hetzelfde laten doen!

De ervaring van Petrus leert ons nog een waardevolle les:

“Matth. 14:30: Maar ziende den sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij!”

Om de golven te zien, moet hij zijn ogen van de Heer hebben afgehaald, en de schrijver van Hebreeën vertelt ons dat we altijd “naar Jezus moeten kijken”, zie 12:2:

“Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des troons van God.

Renners weten dat ze zich op het doel moeten richten. Zonde en marginale kwesties zijn een afleiding die ervoor zorgen dat we onze ogen van de prijs afhalen!

Onze Heer wordt hier in Hebreeën 12:2 beschreven als:

“den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs”.

Veel raceparcoursen zijn rechte lijnen, en de startlijn is anders dan de finishlijn. Uiteraard spreekt Hebreeën 12:2 over de meer cirkelvormige vorm van raceparcoursen, waarbij de startlijn hetzelfde is als de finishlijn, want onze Heer is het begin van het Christelijke leven, maar Hij is ook het doel!

Maar hoewel Christus ons doel is, waar racen we dan specifiek voor? Ik ben blij dat je het vraagt! God verwacht niet dat je meedoet aan een race voor een onbekende prijs. Filippenzen 3:14 zegt:

*“Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en **streckende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.***

Dus wat is “de prijs van de hoge roeping van God”? Nou, voordat we kunnen bepalen wat “de prijs van de hoge roeping” is, moeten we eerst “de hoge roeping van God” definiëren. Paulus spreekt hier over onze hoge roeping in tegenstelling tot Israëls lage roeping. Terwijl gelovigen in Israël een aardse hoop werd beloofd, wordt gelovigen vandaag de dag een hemelse hoop beloofd. Dus Israëls hoop is alleen in geografische zin een lage roeping.

Maar wat is dan “de prijs van de hoge roeping”? Opnieuw vinden we het antwoord wanneer we vergelijken wat wij hebben met wat Israël heeft. De prijs van Israëls lage roeping was een grotere kans

om met Christus op aarde te regeren en te heersen. De twaalf apostelen werden tronen beloofd in Christus' aardse koninkrijk, zie Matth. 19:28, en getrouwe Joden in het algemeen zullen worden beloond met autoriteit over de volken van de Heidenen, zie Lukas 19:17 en 19. Zoals de gelijkenis in Lukas 19 aangeeft, zal de omvang van hun heerschappij in directe verhouding staan tot de omvang van hun dienst. Wat is dan "de prijs van de hoge roeping"? Het is zeker de omvang van onze heerschappij met Christus in de hemelen, die in directe verhouding zal staan tot onze getrouwe dienst voor Hem.

"Matth. 19:28: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls.

"Lukas 19:17 en 19: 17 En hij zeide tot hem: Wel, gij goede dienstknecht, dewijl gij in het minste getrouw zijt geweest, zo heb macht over tien steden.....19 En hij zeide ook tot dezen: En gij, wees over vijf steden.

Om deze prijs te winnen, zegt Paulus dat hij zich concentreerde op "één ding", zie Fil. 3:13-14:

"13 Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. 14 Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Vóór 1871 was D. L. Moody geïnteresseerd in veel dingen: de YMCA, sociale kwesties, zondagsschoolwerk, etc. Maar nadat de grote brand in Chicago zijn stad verwoestte en veel levens kostte, besloot hij zich te richten op één ding: evangelisatie! Op dezelfde manier zijn er veel kwesties waar Christenen vandaag de dag door afgeleid kunnen worden: politiek, protesteren tegen abortus en homorechten, etc. Maar laten we ons, net als God Zelf, richten op één ding en met Hem samenwerken om "alle mensen gered te laten worden en tot kennis van de waarheid te komen", zie 1 Tim. 2:4:

"Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Maar nadat we een leven lang moeite hebben gedaan in deze race, kan het dan zo zijn dat er maar "één de prijs ontvangt", zie 1 Kor. 9:24?

"Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen.

Nee, Paulus biedt dit aan als contrast met de manier waarop deelnemers aan de Isthmische spelen werden beloond. Hoe bemoedigend om Paulus' woorden eerder in deze brief te lezen, waar hij spreekt over hoe "wanneer de Heer komt...dan zal ieder mens lof van God hebben", zie 1 Kor. 4:5:

"Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn, Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en als dan zal een iegelijk lof hebben van God.

Zijn woorden in hoofdstuk 9 worden gegeven om ons aan te moedigen om te rennen alsof er maar één de prijs zou ontvangen, dat wil zeggen, met dezelfde intensiteit als de Isthmische lopers.

"1 Kor. 9:25: En een iegelijk, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke.

Hier richt Paulus onze aandacht van de renbaan op de Isthmische worstelarena. We weten uit Efeziërs 6:12:

“Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

Dat de demonen die momenteel in de hemelen regeren, gevallen engelen die er niet naar uitkijken dat leden van het Lichaam van Christus hun plaats innemen. We moeten worstelen tegen de “leringen van duivels”, zie 1 Tim. 4:1, die deze heersers van de duisternis onderwijzen. We moeten proberen degenen te verlichten die de demonen in geestelijke duisternis willen houden.

“1 Tim. 4:1: Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,

Terwijl we streven, moeten we onthouden dat we in alle dingen “matig” of gematigd moeten zijn. De vader van Pastor Stam was een workaholic stadszending. Hij stierf een vroegtijdige dood, en Pastor Stam vergat deze les nooit. Hij temperde zijn eigen bediening door af en toe tijd vrij te maken voor zijn afleidingen, waaronder fotografie, schaken en andere interesses.

De Isthmische worstelaars streefden naar een “vergankelijke kroon”, een bladrijke laurier die de tijd binnen een dag of twee zou corrumperen. Maar wij streven naar een “onvergankelijke” kroon. Tegenwoordig gebruiken we het woord “corruptie” vaak om de overheid aan te duiden, wanneer gekozen functionarissen het publieke vertrouwen misbruiken. Godzijdank zal er, wanneer we onze kronen ontvangen en beginnen te regeren en heersen met Christus, nooit meer corruptie zijn in onze hemelse regering, zoals vele eeuwen geleden het geval was toen een derde deel van de engelen Gods het vertrouwen misbruikte en de regering in de hemel corrumpeerde.

“1 Kor. 9:26: Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande;

Terwijl we deze race met Paulus lopen, zijn er drie dingen waar we niet onzeker over zijn.

--Ten eerste zijn we niet onzeker over onze redding, want zoals we zeiden, we strijden niet om het hemelse burgerschap.

--Ten tweede zijn we niet onzeker over onze beloningen. We vertrouwen op God als Hij zegt dat iedereen lof van Hem zal hebben.

--Ten derde zijn we niet onzeker over de spelregels. De regels in het professionele voetbal zijn door de jaren heen veranderd, en één ding is zeker: als je speelt volgens de regels van een vorig tijdperk, word je gestraft! Zo is het ook in de bedeling van genade, als je speelt volgens de regels die God aan Israël gaf, word je zeker gestraft!

Als Paulus zegt "dus kamp (= vechten) ik", is hij weer van arena gewisseld, dit keer naar de boksring. Boksen is een bestudeerde kunst, maar het komt allemaal neer op twee essentiële dingen: sla, en word niet geraakt! Een hard slaande bokser die de slagen van zijn tegenstander niet kan ontwijken, zal niet slagen. Maar een sluwe ontwijker, die geen slag kan uitdelen, is net zo ineffectief! Als Christelijke bokkers zingen sommigen: "We roken niet en we kauwen niet, en we rennen niet met hen die dat wel doen!" - maar ze doen ook niets anders! Ze kunnen Satans pijlen ontwijken, maar kunnen geen stoot uitdelen voor de Heer. Maar we hebben ook het tegenovergestelde type, zwaargewichten die preken en onderwijzen en de duivel in de touwen hebben, maar die nooit hebben geleerd te bukken, en al snel voor de telling worden uitgeschakeld, nadat ze hun bediening te schande hebben gemaakt door in zonde te vallen.

Paulus was niet “iemand die in de lucht slaat,” en wij ook niet! De enige keer dat een bokser in de lucht sloeg, of “schaduw-bokste,” was toen hij trainde, en jij en ik hebben altijd een tegenstander! Onze

studenten van het Berean Bible Instituut zijn misschien aan het trainen, maar wat God betreft, zijn ze al verwickeld in het conflict!.

“1 Kor. 9:27: Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.

De uitdrukking “*bedwing (= tuchtig) mijn lichaam*” is een merkwaardige uitdrukking die slechts één keer eerder in de Bijbel wordt gebruikt, en op een manier die ons precies vertelt wat Paulus bedoelt. In 2 Kronieken 28:10 lezen we:

“Daartoe denkt gij nu de kinderen van Juda en Jeruzalem u tot slaven en slavinnen te onderwerpen; zijt gij het niet alleenlijk? Bij ulieden zijn schulden tegen den Heere, uw God.

Van de vertaler: De King James Bible zegt het volgende:

“And now ye purpose to keep under the children of Judah and Jerusalem for bondmen and bondwomen unto you: but are there not with you, even with you, sins against the LORD your God?”

Vertaald geeft dat:

“En nu denkt u de kinderen van Juda en Jeruzalem als slaven en slavinnen onder u te stellen. Zijn er dan niet bij u, bij u, zonden tegen de HEERE, uw God?”

Het is duidelijk dat wanneer Paulus zegt dat we ons lichaam onder controle moeten houden, hij bedoelt dat we het “als slaven en slavinnen” voor onszelf moeten houden. Onze fysieke lichamen zijn geweldige dienaren, maar slechte meesters. We moeten het onder controle houden, anders worden we “een verworpene”.

Dit betekent niet dat we onze redding zouden kunnen verliezen. In Romeinen 11 lezen we dat God het volk van Israël “verstootte”, zie vers 1-15, maar dat betekende niet dat gelovige Joden die in geloof stierven hun hoop verloren! Het betekent eerder dat ze **als volk** buiten de competitie werden gehouden, omdat ze zich niet aan de regels hielden!

“Rom. 11:1-15: 1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre; want ik ben ook een Israeliet, uit het zaad Abrahams, van den stam Benjamin.2 God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij te voren gekend heeft. Of weet gij niet, wat de Schrift zegt van Elia, hoe hij God aanspreekt tegen Israel, zeggende:3 Heere! zij hebben Uw profeten gedood, en Uw altaren omgeworpen; en ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn ziel.4 Maar wat zegt tot hem het Goddelijk antwoord? Ik heb Mijzelven nog zeven duizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baal niet gebogen hebben.5 Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.6 En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.7 Wat dan? Hetgeen Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden.8 (Gelijk geschreven is: God heeft hun gegeven een geest des diepen slaaps; ogen om niet te zien, en oren om niet te horen) tot op den huidigen dag.9 En David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor hen.10 Dat hun ogen verduisterd worden, om niet te zien; en verkrom hun rug allen tijd.11 Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.12 En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!13 Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening

heerlijk;14 *Of ik enigszins mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en enigen uit hen behouden mocht.15 Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?*

Paulus wist uit eigen ervaring hoe dit was. Nadat hij “aan anderen had gepredikt” dat we niet onder de wet staan maar onder genade, legde hij een Joodse gelofte af, zie Handelingen 21:18-26, die zou zijn geëindigd in een dierenoffer (vs. 26).

“Hand. 21:18-26: 18 En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen.19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had.20 En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen.22 Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat gij gekomen zijt.23 Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben vier mannen, die een gelofte gedaan hebben.24 Neem dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd beschermen mogen; en alle mogen weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht zijn; maar dat gij also wandelt, dat gij ook zelve de wet onderhoudt.25 Doch van de heidenen, die geloven, hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij.26 Toen nam Paulus de mannen met zich, en den dag daaraan met hen geheiligd zijnde, ging hij in den tempel, en verkondigde, dat de dagen der heiliging vervuld waren, blijvende daar, totdat voor een iegelijk van hen de offerande opgeofferd was.

In plaats van hem zo’n oneervolle schaduw op het kruis van Christus te laten werpen, onderbrak God de gelofte, zie vers 27, liet hem arresteren, zie vers 32, en vervolgens gevangen zetten, wegsturen of opzijzetten omdat hij zich niet aan de regels hield.

“Hand. 21:27 en 32: 27 Als nu de zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen hem de Joden van Azië in den tempel, en beroerden al het volk, en sloegen de handen aan hem,..... 32 Welke terstond krijgsknechten en hoofdmannen over honderd tot zich nam, en liep af naar hen toe. Zij nu, den oversten en de krijgsknechten ziende, hielden op van Paulus te slaan.

Het is inderdaad deze ongelukkige gebeurtenis in Paulus’ leven die aanleiding gaf tot de passage die we nu beschouwen. In 1 Korinthiërs 9:20 geeft Paulus met spijt toe:

“En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

Paulus zegt dat hij dit deed:

*“1 Kor. 9:22: Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, **opdat ik immers enigen behouden zou.***

Maar moeten we alle middelen gebruiken om de verlorenen te bereiken en degenen die niet onderwezen zijn? Nee, we moeten oppassen “dat we niet op enigerlei wijze” te ijverig zijn en de regels overtreden! Paulus’ woorden hier zijn niet bedoeld om ons aan te moedigen zijn methoden na te volgen, maar eerder als een waarschuwing om niet in zijn voetsporen te treden. Hij wil dat we de ijver bewonderen die zijn daden motiveerde, maar deze ijver temperen met een onwrikbare vastberadenheid om volgens de regels te spelen.

We weten dat Paulus bereid was zijn beloningen op te geven en “vervloekt te worden van Christus” voor zijn broeders in Israël, zie Rom. 9:3:

“Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn broederen, die mijn maagschap zijn naar het vlees;

Dit klinkt nobel en we zijn geneigd te zeggen: “Amen! Ga jij maar, Paulus!” en bereid te zijn onze eigen beloningen op te geven voor de mensen om ons heen. Maar Paulus leerde op de harde manier dat God het niet goedkeurt en het werkt toch niet! Het compromitteren van de regels bereikt nooit het doel, het brengt alleen verlies van beloningen met zich mee. Zo zegt Paulus tegen Timotheüs:

“2 Tim. 2:5: En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij niet wettelijk heeft gestreden.

Deze passage in 2 Timotheüs heeft nog een andere link met onze tekst in 1 Korintiërs 9. Het Griekse woord voor “verworpen” is de negatieve vorm van het woord dat in 2 Timotheüs 2:15 vertaald is met “beproefd”.

*“2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelfven Gode **beproefd** voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.*

Dus als we Gods regelboek niet recht snijden, eindigen we als een afgekeurde verworpen! Elke Isthmische deelnemer wist dat hij meer moest doen dan alleen de regels van zijn wedstrijd volgen, hij wist ook dat hij de regels niet mocht vermengen met die van andere evenementen. Bijvoorbeeld, terwijl het volkomen in orde is om een tegenstander in de boksring te slaan, zal een renner die een man slaat die hem inhaalt, gediskwalificeerd worden! Het is ook binnen de regels voor schermers om een floret te gebruiken, maar de bokser die er één probeert te gebruiken, wordt afgekeurd! Op dezelfde manier moeten Christenen vandaag de dag oppassen dat ze de regels, die ons door de apostel Paulus zijn gegeven, niet vermengen met de regels die aan het volk Israël zijn gegeven, anders zullen we “beschaamd” eindigen voor de rechterstoel van Christus.

Misschien denk je dat je niet geïnteresseerd bent in het verkrijgen van beloningen, je zou je schamen om met Christus te regeren, je bent niet het type dat wil heersen en regeren over iemand of iets. Wanneer je in de hemel komt, zul je tevreden zijn om "een deurwachter" te zijn in het huis van God, zie Ps. 84:10:

“Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik koos liever aan den dorpel in het huis mijns Gods te wezen, dan lang te wonen in de tenten der goddeloosheid.

Als dit jou beschrijft, moet je weten dat hoewel beloningen misschien niet belangrijk voor jou zijn, ze dat wel zijn voor God. God is het zat om naar de Academy Awards en alle andere awardshows (= beloningen) van mensen te kijken, en om te zien dat alle verkeerde mensen beloond worden voor alle verkeerde dingen! God wil graag dat de juiste mensen beloond worden voor alle juiste dingen. Moge God ons helpen om net zo graag beloond te worden als Hij ons wil belonen! Moge God ons helpen om in het spel te komen en vurig voor Hem te leven!